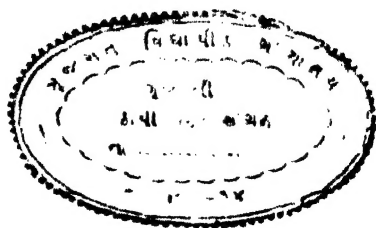

[illegible]

ਪੰਥਾਗਮ ਗੋਸ਼ੀਜਾਂ ਗੀਲੀ

width $z_1 = 2$

12-5-73

ગૌરીનાં ગીતો

દેશબંધુ પરમાર

અમ. ૧૧૨ ૧૫૮૧

પટેલો આગળ

કવિ પંખી જ પાવે
કોમાર-કાવ્યો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીચર્ચ સંગ્રહ
૧૨૭૮૮
૬-૬

[સર્વ હક કળિને સ્વાધીન ।

આલોક્ય

“ જાજની ઠલા સમી
હમી ને આપમી ”
ઝો....ગુણગમ રમે

ઉધાડ

આ શસોનો ધાથ જાય થીરે વર્ષે જોડેલો જુનો છે અને વાજીના પાછળથી વચ્ચેલા ઉમેરણો છે. ધમ્મિક ગીનો જુદેજુદે સ્થળે માસિકમાં અને શસ સમુચ્ચયોમાં છપાયા છે, અને બીજા અપ્રચલ પ્રચમાર રજુ થાય છે. 'ન્દાના ન્દાના શસ'ના ગુરુનાર્થજીમાં જન્મ પામીને મારા શસોએ સ્વતંત્ર ઉછેર લીધો છે. કેટલાક સ્વયંજી જ્ઞાતિમાથી અને કેટલાક ઉપડતા કોમારની બાળાઓ પ્રત્યેની મારી શિક્ષણ પ્રજ્ઞાતિમાથી મળી આત્મા છે. બધા જ શસ નવી કન્યાની મનોદયાના નાના નાના કલ્પ બેળા દીસશે અને તેમને જુદા જુદા જીસમાએજ તેમ જ પુરુષમારીઆત્મ ગણના ઉત્સવોમાં તેમજ શેરીઆમાં છટક છટક ઝીલતા થજી છે. ખાસ કરીને વનિતા-વિશ્રામની કન્યાવિદ્યાર્થીઆએ તેમને સત્કાર્યા છે અને મને આતરી છે કે મારી કાઠિયાવાડી 'જીનવાએ'ને પણ એ જરૂર સ્વીકાર્ય' થશે આવતી પ્રભ કલ્પવારથી, ઠાડીથી અને રસિકચતુર છે એવી અક્ષા આ ન્દાનકડી બીતોમાથી સૌ કોઈ જાણે થકશે.

કેદંબજાવતા તો બીનેની ગંગા સી છે, પણ એમાં કુદરતનું કર્શન જાણે તો એ સમમના એકમેળમાથી નથી રસતુષ્ટિ લાગે આ સંમદમાં એક રસાયન અલગથી થતા પાગલુ છે ખરું, પણ વિષય કે ઢાળના વૈવિધ્યમાં ઉતરવાનો સમય મળ્યો નથી જના મુખઃ રૂપરંગ કાવ્યપ્રકાશન કરવું એ દાવ તો લેખકને માટે સાદસ છે. આ મજા સાધામા જે કાવ્યપ્રકાશનો જાદાર પડે છે તેમની મોધાઈના પ્રમાણના આપણા કાવ્યપ્રકાશન સોંપા જ તેમ જ અલખન, ભૂપ અને ઉદાવ એવા કલાયુક્ત દેસુદર ન હોય. મળુ ત્યાનો વાચકનું સંખ્યામાં શિરાળ, મંગર અને કવિતાનો ઉપાદ્ય છે, અને તેથી ત્યાકરિ, આપણા જીન કાળમા હજી તેમ-પ્રાણ અને પ્રજાનો રાખડ છે.

ચૈત્રી પંચો

કવો

અલખપોસ શેડ, ગજારો

અનુક્રમ

કાંઈ જીલકો, ૧૭	નાંદ બૂત, ૨૩
દર્શન, ૮	રસરાજ, ૨૪
આમંત્રણ, ૯	ગારી વાડી, ૨૫
કારે છે મ્હોર, ૧૦	ડોલરિયો, ૨૬
ઉર માં ઉભરાણું રે, ૧૧	મોરલો નાચે છે, ૨૭
ગરબો, ૧૨	બમરે રૂલો, ૨૮
માતા, ૧૩	વેળી વિખરાળી, ૨૯
માવડી, ૧૪	રીસામળી, ૩૦
બહેનીના બાલ, ૧૫	બમરો, ૩૧
વાગ્દાન બાળ, ૧૬	પતંગિયાનું ગીત, ૩૨
દીગીબાઈ, ૧૭	વિમાન, ૩૩
દાલરું, ૧૮	ચંદ્રલાક્ષ્મી બાલ, ૩૪
વંશિ વણાવો, ૧૯	શું રે દસો ?, ૩૫
લોડી, ૨૦	ખાં રે મણે ?, ૩૬
રસબાગ, ૨૧	ભાઈબહેન, ૩૭
સૌભાગ્ય ભાળ્યા, ૨૨	બહેનબા, ૩૮

સ્યો, ૩૯	વસંતપ્રાણ, ૪૯
રક્તચુંદરી, ૪૦	ફુલકું કરમાણું રે, ૫૦
ભાવનાકુમારી, ૪૧	ફુલકુંકુમાર, ૫૧
ફુલબાળાનો રાસ, ૪૨	મોહનમૂર્તિ, ૫૨
ચોગીબાળાનો રાસ, ૪૩	બાર પધારો રાજ, ૫૩
ધેર આવજો રે, ૪૪	પૂરંની પૂજા, ૫૪
હ્યો હ્યો પાનખીડાં, ૪૫	વર્ષાનો રાસ, ૫૫
આવજો, ૪૬	શેષવનો રાસ, ૫૬
વીરપસળી, ૪૭	માર્ગ ફુલ, ૫૭
અમર હો, ૪૮	ગોગરાની માળા, ૫૮

એક જગણ

મારા મિત્ર જયુબાઇ શવત મૂળથી જ આ રાસોને વાસલ નજરે દિગ્ગેશના આવ્યા છે અને ‘કુમાર’ના મુદ્રક અને પ્રકાશક તરીકે કલામય રીતે સંસ્કારતા આવ્યા છે. આ માયાબરો સંસાગ માટે હું એમનો અતિથાનું જાણી છું. કદાચ આ પ્રકાશન એમને હાથે થઈ શક્યું હોત તો વધુ સુદાનપાનું રોમત.

કોઈ બીજો

૧

દેવ પૂજનાં પ્રજાંની જાપડીઃ
હેસ આવી કે કરી સરી પડી રે
કોઈ ખરતા તાર લિયા એ જીતશે.

૨

પાંખ ઉગતી કોવલ એક આપડીઃ
હંચા આકારે એ ઉડતાં પડી રે
કોઈ સુતા ટકુ કડા એ જીતશે.

૩

નવો માડવો સૌઆમતણો ચાંદણોઃ
ઉડી પવને ઘણે અગને પળે રે
કોઈ અમનનાં પિંદુ આ એ જીતશે.

૪

એક હેતનાં હામુવલ બંનગીડાઃ
અની આંસુની ધાર રમ્મમાં ઢળે રે
કોઈ અનરનાં મોતી આ એ જીતશે.

૫

ઢળે પાતાળે માનવસાગરિયોઃ
મહી કે કે હાઈયાંઆ જુડતાં બળે રે
કોઈ આત્માનાં તે જ આ લ જીતશે.

દર્શન

મને એ દેવીનાં દર્શન.

જાગે મારે સોબુલે
રસમય સૃષ્ટિ એકઃ
દીવી દેવીનજી નજે
ઝરતી ફુલ અનેકઃ

જુલો માં દેવીનાં દર્શન
મને એ દેવીનાં દર્શન.

પંખીડાં ઉડનાં રમે
સૌ રચનાં મંગીતઃ
આનંદે ગાળી નમે
માતી અદ્ભુત ગીતઃ

ઝીતો માં દેવીનાં દર્શન
મને એ દેવીનાં દર્શન.

આતુડાં દસનાં રહે
રોતી લાદળાદા રઃ
તુલે ત્યાં વેલી ચહે
પડતી આંસુધારઃ

આંસુ માં દેવીનાં દર્શન
મને એ દેવીનાં દર્શન.

આ મંત્ર છું

રસિયાંની માયાને માટ, આવો બાળાઓ.

હાથે છે કુંકુમ

પ્રાણે છે ચંદન

દારો આ ઉન્દાં લલાટ, આવો બાળાઓ.

મેલા ને જૂલા

સકા ને સના

રેલાવો જીવનલાટ, આવો બાળાઓ.

અંતરની બાળા

દેવી સુ આશા

જલાવો પૃથ્વીને પાટ, આવો બાળાઓ.

જગજનની દેવીઓ !

રમો રસકેલીઓ

જગાવો આત્મનલાટ, આવો બાળાઓ.

ફારે છે મ્હાર

૧

ફારે છે મ્હાર, બેની ! ફારે છે મ્હાર
ઉર ફરા આંખલે ફારે છે મ્હાર :

નાચે વસંત કિશોર

બેની ! નાચે વસંત કિશોર

પ્રેમ ફરા આંખલે ફારે છે મ્હાર.

૨

ફારે છે મ્હાર, બેની ! ફારે છે મ્હાર
ઉર ફરા આંખલે ફારે છે મ્હાર :

રાચે કિશોરીના શોર

બેની ! રાચે કિશોરીના શોર

પ્રભુ ફરા આંખલે ફારે છે મ્હાર.

ઉર માઈ ઉબરાણું રે

નિદ્રા મદી હતી સુતી હું સ્વપ્નમાં;

ત્યાં છુટ્યું અથાગ રસપૂર:

ઉર માઈ ઉબરાણું રે.

જાગી, બેઠી, હું તો જાગ્યોને ઉભી;

રહ્યું બીજવે અપાર રસપૂર:

ઉર માઈ ઉબરાણું રે.

ઉઘા આઘાસ રહ્યું પાતાળ નીચું;

જાય વચ્ચે વચ્ચાં રસપૂર:

ઉર માઈ ઉબરાણું રે.

નિદ્રા મદી પાછી સુતી હું સ્વપ્નમાં;

તોય કેમે શમે ન રસપૂર:

ઉર માઈ ઉબરાણું રે.

ગ ર ળો

મૈયા રમે આ મૈયા રમે હો
હાથિા કેરા ગરમે મૈયા રમે.

દીવા પ્રગટાવે મા ગરબામાં ગરવા;
પૂરે એ તેજ — સદુ ફરી એ અમે. હો.

રૂડાં માતાજી રૂડાં ગરવાવે ગરબા;
ધીમાં ધીમાં ચાલી જીલિયે અમે. હો.

માઈએ ને નાચીએ ગરબાના ધુપમાં;
કા ના હમે — દુઃખ સદુયે અમે. હો.

માજી સદા બો ગરમે સમાનાં;
રમે રમાડે તો બહુયે અમે. હો.

માતા

સુખદુઃખમાં કદી જોએ જુલાયે;
જુલી જુલાય ન...એક મારી માતા.

વ્હાલાં દેખી મારું મનદું પ્રભાયે;
દમયું ખુલે દેખી...એક મારી માતા.

ખારા સાગરિયામાં એ મીઠી વીરડી;
પાય જ મી રસ...એક મારી માતા.

અખંડ ખળે મારે માતાની દીવડી;
અમર હવે જગ...એક મારી માતા.

જહિ કાગે બેઠું ફુનિયા ફરંતી;
સરખી મદા એ તો...એક મારી માતા.

માઠી રક્ષે મને ચિશ્વ બરંતી;
બલિ જલ્દી બેઠું...એક મારી માતા.

માવડી

મને મીઠી સદા એક માવડી રે.

મારા આનંદની એ છે તલાવડી રે;
હું તો ન્હાતી લઉં સુખસાર;
મને મીઠી સદા એક માવડી રે.

દૂધ ઝરતી એ તો મુજ ગાવડી રે;
મને વ્હીલી મુકે ન લગાર;
મને મીઠી સદા એક માવડી રે.

મારા જીવનની એ પવનપાવડી રે;
કરે દેવાકેરો ઉદાર;
મને મીઠી સદા એક માવડી રે.

મારી જનની તો પૃથ્વી સમાવડી રે;
એ સર્વે રસનો અવતાર;
મને મીઠી સદા એક માવડી રે.

જહે ની ના બાલ

ઓ મારી જહેનીના બાલ !
તું ઉપર બહુ આવે બાલ.

કાળાં શાં લોગન વિશાલ !
રેલે તેમાં તેજ રસાલ.

આવો, તેટું તમને લાલ !
પીડ અમી ચૂમી ગાલ.

ધીમી શી ડોલંતી ચાલ !
કાલા બોલ તો મુખરાલ.

તું તો નમણું દેવી શ્રવઃ
દેવે દાણું છે અજમલ.

જહેની બોલે પોટો બાલ !
ને અમેદે ખેલો લાલ.

વી રા નું બાળ

વીરાનું બાળ મારા વીરાનું બાળ;
બોળું શરમાળ મારા વીરાનું બાળ;

માલે ગુલાબ ને
પગલે ગુલાલ છે
લેલું રમતીલું, મારા વીરાનું બાળ;

બાલે વિશાળ ને
આંખે રસાળ છે
હસતું હડીતું, મારા વીરાનું બાળ;

કાને કુમુદકલ
કેડે બકુલમાલ
કાલું કિલકિલતું, મારા વીરાનું બાળ;

ચન્દ્રમામાં રમતું
નારસિંધામાં બમતું
જ્ઞાતું બટક, મારા વીરાનું બાળ;
વીરાનું બાળ મારા વીરાનું બાળ.

દી ગી બા ઈ

આ સીડી—પગથિયાં ચડતાં કે
દીગીઆઈ લપસી ગયાં રે.

ઉને માથે તે નળ ચડતાં કે
દીગીઆઈ રડી પડ્યાં રે:

દીગીની આંખ બળે તારાની કબૂત્રો;
માથે મખમલ શી ભર નમણીઓ:

આંખ ડૂબી, ભર પાણી ભાંગી કે
દીગીઆઈ લપસી ગયાં રે:

ટાક નાંસી, કમર થઈ વાંકી કે
દીગીઆઈ રડી પડ્યાં રે:

હાડકાં પામે જનક —ખબે ઉપાડું;
માઠા દીગીને દું તે દોલિયે સુવાડું:

અરે, ઉપાં આગસને મરોડી કે
દીગીઆઈ બેશ થયાં રે:

સમસામાં નગર ન્યાં વેતડી કે
દીગીઆઈ દસી પડ્યાં રે

હા લ ર ડું

મારા બાઈલા ડરે નેને રે નીંદરડી;
 આવ ધીમે ધીમે ઘેને રે નીંદરડી: હાં.. હાં.. હાં
 તું તો વિશ્વ ભરી વિદરતી, નીંદરડી;
 પ્યારા પારણે ફેરા ફરતી, નીંદરડી: હાં.. હાં.. હાં
 લાલ ઝો લાંઝે ડોલાવ રે નીંદરડી;
 મુખ સો છાંઝે હસાવ રે નીંદરડી: હાં.. હાં.. હાં
 ઝેને ખેલવ જો ખેલવજો, નીંદરડી;
 ઝેને સોડ્ય મદી મુવાડજો, નીંદરડી: હાં.. હાં.. હાં
 ઝે રડતા ને રમાડજો, નીંદરડી;
 નવ ઉડજો- ના ઉડાડજો, નીંદરડી: હાં.. હાં.. હાં

વી રો વ ધા વો

બારણે દોરણિયાં બંધાવો રે બેન વીરો વધાવો.

ગજરા ને દારણા ઝુલાવો રે બેન વીરો વધાવો.

આંખબે તો સાચિયા પુરાવો રે બેન વીરો વધાવો.

માઠી પ્રસાદી બ્દેચાવો રે બેન વીરો વધાવો.

અધુન કુકેમ લાવો રે બેન વીરો વધાવો.

બહુરંગી ધુણાં વેરાવો રે બેન વીરો વધાવો.

વીરને મહેન પધરાવો રે બેન વીરો વધાવો.

જયે મ્હિમેશી ઝુલાવો રે બેન વીરો વધાવો.

સાચો એ વીર બની આવ્યો રે બેન વીરો વધાવો.

ફેસગીઆ વાચો સાદાવ્યો રે બેન વીરો વધાવો.

જીતી અનુગમે આવ્યો રે બેન વીરો વધાવો.

દેવની આશિષેને લાગ્યો રે બેન વીરો વધાવો.

હો ડહી

નહાની હોડતી હો ખેન,
જાણી હોડતી હો ખેન,
ડોલે જગદિડોલે મેલી
નહાની હોડતી હો ખેન.

અમર દીવડી હો ખેન,
દીપે કેવી અમાં પેલી
નહાની હોડતી હો ખેન.

ઉપર ચાંદની હો ખેન,
જુલે જગમાં જગદગ મેલી
નહાની હોડતી હો ખેન.

જાણી હોડતી હો ખેન,
અંતે અંતી લલિતે મેલી
નહાની હોડતી હો ખેન.

ર સ ખા ણા

તારાં જોતાં અખંડ રસજ્ઞેન, જ્ઞેનાં રસખાળા;
તરે તાગ્નં અનંત પ્રલયેષુ, જ્ઞેનાં રસખાળાઃ

ભયાં રૂપં હલોઽથ જ્ઞેન, જ્ઞેનાં રસખાળા;
કૃપાં ઉપર ઉભરાય પ્રલયેષુ, જ્ઞેનાં રસખાળાઃ

સુગે સુધી સુકાય ના જ્ઞેન, જ્ઞેનાં રસખાળા;
કરમાય ના કુંળાં પ્રલયેષુ, જ્ઞેનાં રસખાળાઃ

આસાંતે ન્દવરાજ્યા જ્ઞેન, જ્ઞેનાં રસખાળા;
આસાંતી પૂજને પ્રલયેષુ, જ્ઞેનાં રસખાળાઃ

સૌ ભાગ્ય ભાગ્યાં

સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં;
સૌભાગ્ય ભાગ્યાં કે મહારાં હાસ્ય દળ્યાં;
સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં.

સુની ઉડી કે સ્હામી જ માડી દીડી;
એણે અમૃતની મીઠ ભરી છાંટી મીડી;
સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં.

મદને બાગે જતાં એક માળખુ મળી;
એણે મદારે ગળે ધુલમાળા દળી;
સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં.

મદને દેખીને મલિયારી પાછી ફરી;
એણે મલીને કટોરે આપ્યો ભરી;
સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં.

દેવમંદિરમાં એક જ્ઞાતિણુ ઉભો;
એણે મંત્ર ભાળીને ચાંચ્યા કીર્ત્તો;
સખિ ! આજે મહારાં સૌભાગ્ય ભાગ્યાં.

ન હિ બૂ હું

એક સુના સરિતા જાની રે, નહિ બૂલું.
મીર બયે નીરે ઉભરાણી રે, નહિ બૂલું.

એક ચૂકા ઉભા વનવાડી રે, નહિ બૂલું.
પગ મુકયે બની પુલજાડી રે, નહિ બૂલું.

એક ધમી સિલબ મદમાની રે, નહિ બૂલું.
હાથ ફેરે એ રમવા લાગી રે, નહિ બૂલું.

એક બેડી પંખિણી રોતી રે, નહિ બૂલું.
વેળા પ્રીયે આનંદે રહોતી રે, નહિ બૂલું.

એક વીણા લટકતી મુંગી રે, નહિ બૂલું.
પુંક દીપે એ ગાતા માંડી રે, નહિ બૂલું.

૨ સ રા જ

સાંજે ઉઘટે ઊર ઉચાટ;
જ રતી ની રે નિરખું વાટ:
વળગ્ને બહેલેરા રસરાજ.

જાગે બાળક મળવા તાત;
જાગી એમ જ રડતાં રાત:
વળગ્ને બહેલેરા રસરાજ.

પોપટ બોલાવે સર્પ નામ;
ઉડતો પળ નવ જંપે ધામ:
વળગ્ને બહેલેરા રસરાજ.

આંચણુ ઊભી સુકાય વનવેલ;
અડકે - પીતી નથી જાગરેલ:
વળગ્ને બહેલેરા રસરાજ.

દરદી દુખિયાં કરતાં સાદ;
પવને પેહોંચે આ દુઃખનાદ ?
વળગ્ને બહેલેરા રસરાજ.

મા રી વા ડી

મારી વાડીમાં આગેો શાલ્યો
શીળી છાયા દળતો, રસભર ફળતો રે
રમન્ને બાળાઓ.

નીચે ન્દાનકડી વેલી ફરતી
મીઠી વાસ પમરતી, ધુલડાં જરતી રે
રમન્ને બાળાઓ.

ઝૂલતી ડાળીએ પોપટ ડોલે
બોલો રડલાં બોલે, વનફળ ફોલે રે
રમન્ને બાળાઓ.

ટદૌકા કરતી કોયલ કાળી
રાગે આંખ રસાળી, પ્રેમે પાળી રે
રમન્ને બાળાઓ.

નિર્મળ નીરિ સરવર હલકે
કોમળ કમળો મલકે, જરખાં જળકે રે
રમન્ને બાળાઓ.

જળમાં હંસાં રમતાં તરતાં
ન્દાનાં દરણો ચરતાં, બળ નય ખરતાં રે
રમન્ને બાળાઓ.

ધુલ ધુલ ભમતા ભમરા ફરતા
જીવન રસમાં સરતા, ગુંજન કરતા રે
રમન્ને બાળાઓ.

મારી વા ડી માં આયો આયો
વ્યો આનંદનો વ્હાવો, હાંસ રેલાવો રે
રમન્ને બાળાઓ.

ઠાલરિયો

પ્રલડાં ફેરી વાડીઓમાં ઠાલે ઠાલરિયો
 લીલવણી પાંદડીઓ
 લાડે રમાડેઃ
 પવને મધુર વેણ બોલે ઠાલરિયોઃ
 પ્રલડાં ફેરી

હળવેરી પાંખડીએ
 કળીઓ ખીલાવેઃ
 માટે મદલરિયો પ્રલે ઠાલરિયોઃ
 પ્રલડાં ફેરી

ધામું ધામું હસતો
 ને સદુને હસવતોઃ
 આઝી આઝી આંખડીઓ ખોલે ઠાલરિયોઃ
 પ્રલડાં ફેરી

કુંજ કુંજ ખેલે
 સુમન્યરસ રેલે.
 માનવાને માંડવડે ઠાલે ઠાલરિયો
 જમન ફેરી વાડીઓમાં ઠાલે ઠાલરિયો.

મો ર હો ના ચે છે

સીલા આસોપાસવની નીચે હો મોરલો નાચે છે.
દ્રાક્ષવેલોના માંડવા વચ્ચે હો મોરલો નાચે છે.

ધીમે ઢૂંચેરી ટોક ટોક લવ તો દો મોરલો નાચે છે.
હડી નાળુક કલગી જુવતો હો મોરલો નાચે છે.

પાવ ધુધરીને રળ કારે હો મોરલો નાચે છે.
પીંછકળા તળા જળ કારે હો મોરલો નાચે છે.

મુખે મીઠું મીઠું ધુધરતો દો મોરલો નાચે છે.
આંખે અમીઆસુ ખેરતો દો મોરલો નાચે છે.

ચ્દાની ચ્દાની પાંખો ધવલતો દો મોરલો નાચે છે.
ઉભો નીચો ને દેવને કરતો દો મોરલો નાચે છે.

અ મ ર રૂ હો

અમર રૂહો એક રાત અમર રૂહો.

કુલના બોગી, અમર રૂહો;
રસ આરોગી, અમર રૂહો;
અમર રૂહો એક રાત અમર રૂહો.

મારા વીરા, અમર રૂહો;
ઠાં અધીરા ? અમર રૂહો;
અમર રૂહો એક રાત અમર રૂહો.

ઉં કુલકુંળે, અમર રૂહો;
મનઅર ગુંળે, અમર રૂહો;
અમર રૂહો એક રાત અમર રૂહો.

મારા ભયને, અમર રૂહો;
તાળ પયને, અમર રૂહો;
અમર રૂહો એક રાત અમર રૂહો.

વેળી વિખરાણી

વાવી આંગણ મેં તો વેણડી
 પાયું સીમીને પાણી;
 કળાઓ વીણી ગુંથી વેળલી
 ત્યાં તો વેળી વિખરાણી.
 હોડી ગુંથીને દેખાડવા
 મારે વીરે વખાણી;
 બેઠી દરબે માયું હોળવા
 ત્યાં તો વેળી વિખરાણી.
 કળાઓ તો દેવતેજ, જીલતી
 ફૂંજી સધળી કરમાણી;
 સૌંદર્ય દળ દતી ખીલતી
 ત્યાં તો વેળી વિખરાણી.
 કાં તો સુંદર બની ગુંથણી
 ઝેથી વેળી નજરાણી;
 નિરખી પ્રગી ન સોદામણી
 ત્યાં તો વેળી વિખરાણી.
 કાં તો વેળી મારી લાડકી
 ઘેલી હુંથી રીસાણી;
 હેતે કીધી મેં ન્યાં વેળણી
 ત્યાં તો વેળી વિખરાણી.

રી સા ૨. છી

વેલીએ ખેલે છે જ ક્ષત્રુંડમાં;
ખીલે બાબમાં ઉગ્નસઃ
એકલી ઉદાસ થું રી સા મળી ?

ગામિએ અનંત જગદમાં;
મદી મીનના વિલાસઃ
એકલી ઉદાસ થું રી સા મળી ?

નાડીએ ચહે છે પ્રાણપૂરમાં;
ચરે દહયામાં દાસઃ
એકલી ઉદાસ થું રી સા મળી ?

સૃષ્ટિએ સરે છે પ્રેમનરમાં.
રમે વિશ્વ રસરાસઃ
એકલી ઉદાસ થું રી સા મળી ?

ભ મ રો

તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન,
મને રાતદિન રૂઢે છે સનાયતો રે બેન;
તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન.

તાગન પૂજનાં વીણું ફૂલડાં રે બેન,
મુંઘી ચાખી કરે છે અજીઠડાં રે બેન;
તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન.

ઝમ ગાતાં યુજ યુગવાયતો રે બેન,
ભમી વસે મણેરી ગમરાવતો રે બેન;
તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન.

જન સતાં અંગિયારો છુટી જતો રે બેન,
તો વાળે ભરામ છુટી બેસતો રે બેન;
તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન.

ટૂલ કેડે તો ભા ચુકવાયતો રે બેન,
જનકિ જાલવા તો જટ છટકી જતો રે બેન,
તારા ભમરાને જરી પારંગે રે બેન.

પતંગિયાંનું ગીત

અમે સૃષ્ટિનાં બાલ સૌ પતંગિયાં રે લોલ;
કેક બાલે રૂપે ને રંગે રંગીઆં રે લોલ.

અમે રેપેરેપેથી પાછાં નાસીએ રે લોલ;
પૂલે પૂલે અડીને ઉપર નાચીએ રે લોલ.

અમે માણસ મોટાં થઈ ડરી જતાં રે લોલ;
નલિ ગમે શેરી કે ધરે દુકતાં રે લોલ.

અમે પ્રેમ ને પવિત્રતાનાં પંથીએ રે લોલ;
રૂઝ પ્રાણ ને સૌન્દર્ય ફેરાં સંગીએ રે લોલ.

અમે પાંખે ચડત ર સદીવ ડાં રે લોલ;
દાણુ ઉડી અજવાળા ને કમી જતાં રે લોલ.

અમે અંતરનાં સ્વપ્ન શાં પતંગિયાં રે લોલ;
નવા અરુણ પ્રભાતનાં ઉમંગિયાં રે લોલ.

અમે ઇશ્વરનાં બાલ સૌ પતંગિયાં રે લોલ;
વિમલ જગનાં વિદ્યારીએ પતંગિયાં રે લોલ.

વિમાન

મેં તો બાપ્યું વિમાન એક ઉડતું રે લોલ,
બહેનાં, એમાં ગમે ગગન ઉડતું રે લોલ

સુર જ તાપે તપી જરી ના જતું રે લોલ,
જાપ ઉડતું અંધાર પટ વારતું રે લોલ

વ્રક્ષવેલીઓ નદાન પાસ જમ જમે રે લોલ,
ચન્દ્રોકના અમન વનમાં રમે રે લોલ

ઉંચે જવાને રાતરિત જંખતું રે લોલ,
પુગ મારીમાં ગાતુ ના જંપતું રે લોલ

ઉંચે જતું એ પાંખ ફર ડાવતું રે લોલ,
તો ય પૂખી ઉપર આંખ રાખતું રે લોલ

મેં તો બાપ્યું વિમાન એક ઉડતું રે લોલ,
બહેનાં, એમાં ગમે ગગન ઉડતું રે લોલ

ચંદ્ર લોકનાં બાલ

અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ
અમારા શરદ ચોંક વિશાલ;
અમે તો મીઠા સૌમ્ય મરાલ
અમારા તેજ કમળના ફાલ;

હોય શોક શું, હોય દુઃખ ત્યાં
રમીએ પુનઃ મરાલ,
બહુ રજ ૩ પેરી વેરી
ભણીએ મંત્ર જરાલ;

અમે તો રસ રંગીલા લાલ
અમારા ઉત્સવ ખેલ રસાલ;
અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ
અમારા શરદ ચોંક વિશાલ

દાસ્ય ગ્રીષ્મને તોફાનોનો
અહમુત મન પ્રદેશ,
કળા કાલ ને સ્વપ્ન ભરેલા
ચિત્ત ભાષિ અંદેશ;

અમે તો પ્રાણ તજી પ્રતિપાલ
અમારા તરંગ કશ્ચિત નાલ;
અમે તો ચંદ્રલોકનાં બાલ
અમારા શરદ ચોંક વિશાલ

શું રે હશે ?

૧

શું રે હશે ખેન શું રે હશે
સરજની આંખમાં શું રે હશે ?
શું રે હશે ખેન શું રે હશે
પવનની પાંખમાં શું રે હશે ?

૨

શું રે હશે ખેન શું રે હશે
પંખીનાં ગાનમાં શું રે હશે ?
શું રે હશે ખેન શું રે હશે
સિંહના તાનમાં શું રે હશે ?

૩

શું રે હશે ખેન શું રે હશે
ગુરજના ગાનમાં શું રે હશે ?
શું રે હશે ખેન શું રે હશે
મોગીમોના ખાનમાં શું રે હશે ?

૪

શું રે હશે ખેન શું રે હશે
અનરના હાસમાં શું રે હશે ?
શું રે હશે ખેન શું રે હશે
જગતના રાસમાં શું રે હશે ?

ક્યાં રે ગયો ?

ક્યાં રે ગયો એ ક્યાં રે ગયો ?
મારા પીંજરાનો પોપટ ક્યાં રે ગયો ?

જવડાની પાંખ ને
માણેકની આંચ છે
ઢેવાનો હાર ક્યાં છુટી પડ્યો ?
મારા પીંજરાનો પોપટ ક્યાં રે ગયો ?

કાટે છે પાંકડો
કસ્તુરીનો કાંદો
અંતરનો પ્રાણ એ ક્યારે પડ્યો ?
મારા પીંજરાનો પોપટ ક્યાં રે ગયો ?

સોધી ને શેરીઓ
નેપાં મેં જંગલો
મીઠાબોલો ના ક્યાં ચે મળ્યો,
મારા પીંજરાનો પોપટ ક્યાં રે ગયો ?

ભાઈ ખેન

જેવડો લીલો ને લીલી લીમડી રે,
લીલુડાં બાઈ ને ખેનનાં હેન;
દેવની દીધેલ બાઈખેન બેલડી રે.

મોરલો સુનો ને સુની વાદળા રે,
વી ખુટાં બેઠે સુરે પરદેશ;
દેવની દીધેલ બાઈખેન બેલડી રે.

મોઝરો ડાલે ને કરકે પાંદડી રે,
બાઈખેન દમયે રસગંઢેન;
દેવની દીધેલ બાઈખેન બેલડી રે.

બેલુલો બોલે ને ઝખુકે વીઝળા રે,
બાઈખેન ઝીલે અબોલ ગંદેશ;
દેવની દીધેલ બાઈખેન બેલડી રે.

બહેન બા

અમર રહો.....બહેનબા અમર રહો.

બાઈની બહેની અમર રહો,
પ્રાણની વેણી અમર રહો;

અમર રહો.....બહેનબા અમર રહો.

માતની વેણી અમર રહો,
હેતની હેણી અમર રહો;

અમર રહો.....બહેનબા અમર રહો.

હૃદય - કંકાવડી અમર રહો,
જમત-વિધાતરી અમર રહો;

અમર રહો.....બહેનબા અમર રહો.

હ્યો

પ્રાણના પ્રસાદ હ્યો
પ્રાણ મહી રમ્ય રસદીવડો;
પ્રેમના પરાગ હ્યો
પ્રેમમાં સુમંધી દેવદેવડો.

વદન વદન હાસ હ્યો
વદને હૃદયે વર્મતવાડીઓ;
હૃદય હૃદય રાસ હ્યો
હૃદયે રેલી છે રંગમ્મારીઓ.

સૃષ્ટિનાં સુગીત હ્યો
સૃષ્ટિમાં શ્વનિ અનંત ગાનનો;
વિશ્વના વિહાર હ્યો
વિશ્વમાં વિરાટ પરમાત્મ હો.

૨ સ ચું હ ડી

પ્રાણના પરામહણી ચું દ હ લી રે,
 ઐ ચુંદડીએ ચિરકીમાર:
 પ્રાણના પરામહણી ચું દ હ લી રે.

દેવે અભંગ મનમૂરતિ રે,
 ઐ મૂરતિએ ગીતગુંજર:
 પ્રાણના પરામહણી ચું દ હ લી રે.

જાગે જીવન — અજવાળિયાં રે,
 કાંઈ છે હ સે રસકલ્પોલ:
 પ્રાણના પરામહણી ચું દ હ લી રે.

ચેતનનાં ચક્ષુએ લીંબવિયાં રે,
 ઐ તે પ્રીતમકીધો અંબોળ:
 પ્રાણના પરામહણી ચું દ હ લી રે.

ભાવના કુમારી

પોપમે વિરાજે બાર પ્રેમ રસ લે નેના,
નયને વસંતતેજ નીલમ ખીલે;
ભાવનાકુમારી ભાવબીની બરી રે.

દહડે દહુક બોલ અંતરે કો કિલ નેના,
પ્રાણે હો પુષ્પગીત ગેનન ઝીલે;
ભાવનાકુમારી ભાવબીનો બરી રે.

અંગુલિએ છૂટતી જીવન અમૃત જડી,
પગલે સકુનના સાથિયા ઝરે;
ભાવનાકુમારી ભાવબીની બરી રે.

કાવ્યકલ્પનાની અધિદેવતા સારીખડી,
આછી લેરી તું કવિદષ્ટિએ તરે;
ભાવનાકુમારી ભાવબીની બરી રે.

કુંભ બાળાનો રાસ

- હાં રે, ઘેલી...ઘેલી અકેલી પ્રલબ્ધાળા
હો રાસ રઢીઆળા મુકી જશો ન લોલ;
હાં રે, પેલી...પેલી અપુરી પ્રલબ્ધાળા
હો રંમ એ રૂપાળા જુલી જશો ન લોલ;
લોચન ચઢશે મેઢુલો, ચાતક કરશે સાદ;
પલપલ હેત-ઉભસમાં ખીતે બકુલ મુલાવ.
હાં રે, જેવી...જેવી અપુરી વીજળ્યાળા
હો પંથ એ નિરાળા મુકી જશો ન લોલ;
હાં રે, એવી...એવી હડીલી પ્રલબ્ધાળા
હો રાસ રઢીઆળા મુકી જશો ન લોલ.
મસ્તક ધરયું મોતરો, ચરણે ડોલરપુંજ;
પધાર પ્રભુની લાડિલી, કરીએ ધડીની મુંજ.
હાં રે, પ્રાણુખ્યારા હસે છ કરીઆળા
હો સાથ એ રસાળા તણ જશો ન લોલ;
હાં રે, બેલી...બેલી રીમેલી પ્રલબ્ધાળા
હો રાસ રઢીઆળા મુકી જશો ન લોલ.
પ્રલપ્ત વાસ-પરામમાં ભરી જા અંતરબાવ;
આપ જગતને બહેન ઓ ! પ્રલગ્નવનના લ્હાવ.
હાં રે, મુંથો...મુંથો અમર વરમાળા
હો આત્મ ઉજમાળા મેલી જશો ન લોલ.
હાં રે, ઘેલી...ઘેલી અકેલી પ્રલબ્ધાળા
હો રાસ રઢીઆળા મુકી જશો ન લોલ.

ચો ગી બાળા નો રાસ

આભે ધૂમે કાળી વાદળી રે,
કરતી વીજલડી ચમકાર:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

વાંઝીચુંકી છે પ ન વા ટ ડી રે,
ધેરે જમને ધોર અંધાર:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

આળા ચોગીની હું ગરીબડી રે,
નયલો છલકે ને દુર સ રે લ:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

હડતાં પંખીડાં માલે પળે રે,
પ્રસડાં વેલે મોલાં ખાય:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

અંગો દીલાં તમ થાકે દળે રે,
મુખદં ક્રોમળ આ કરમાય:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

ઢ્ઢારી પૂરી ભરી ફળાજાબડી રે,
પીળે તાળું ઝરણું નીર:
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

સજ્જો, ઢ્ઢારે છે પ્રસંગડી રે,
જાવા આવા કેમ અધીર ?
રાજન, રહોને આ એક રાતડી રે.

ઘેર આવજો રે

મારે ફજિયે તે લીમડાની ઝાંચ છે રે,
એના ફોલની કડવાસ લકરાય મારી બેન
ઘેર આવજો રે.

મારે ફજિયે પોપટજીનું જીય છે રે,
એને બોલે બોલે રામધન મારી બેન
ઘેર આવજો રે.

મારે ફજિયે તે તુલસીનાં વન છે રે,
એને માંગર હમકની મ્હેક મારી બેન
ઘેર આવજો રે.

મારે ફજિયે ગાયઝી માત છે રે,
એની આંખો મીઠી રજિયાન મારી બેન
ઘેર આવજો રે.

મારે ફજિયે માંડવડાની વેલ છે રે,
એની ડાળે બટમોગરાની રેલ મારી બેન
ઘેર આવજો રે.

મારે ફજિયે તે સાચિયાની જાત છે રે,
ત્યાં બેસી કરીશું વાત જાઈબેન
ઘેર આવજો રે.

હ્યો હ્યો પા ન ખી ડાં

આંમણે ઉગી હો ના જ ર વેલ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં;
જરમર જાફં ધીરે જળહેલ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

જળતી ખરા ખપોરની સ્કાય, હ્યો હ્યો પાનખીડાં;
ઝોરડે રડી રમે ધુપજાય, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

પાતળી કપારેકે લચકે વેલ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં,
પ્રમટે તાનં પલ્લવ તે વેળ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

તમતમ તીખી ને બાળે વેસ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં;
મીઠી લલ્લનને બેન લલજેસ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

પરખો માંડી મેં પાનની બેન, હ્યો હ્યો પાનખીડાં;
અરધું આવો ચેતનનાં ચેન, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

હમરે એવી હો ના જ ર વેલ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં;
જેમે જાડી જુવનરસ હેલ, હ્યો હ્યો પાનખીડાં.

આ વ નો

આવળે આવળે રે,
 મોંધાં ઝઢેમાને આવળે;
 ફલાવળે ફલાવળે રે,
 કુસળ સદિશે ફલાવળે.

આ સિંધ શેષો
 પ્રેમનાં પીયુષો
 દુઃખી આ દેશે રે,
 થોડાં થોડાં વરસાવળે.
 આવળે.

રસિક સુશીલાં
 ભોળાં સ્વળનિયાં ।
 દેવી આદેશે રે
 રસના સુમંત્રે ચિખાવળે.
 આવળે.

દયનની પ્યાસાં
 આંખડી ઉદાસી
 કાલકેરે કાંઈ રે
 વળી ઝેલેરી ફસાવળે.
 આવળે.

વી ર પ સ લી

વીરપસલી લે વીરપસલી

મારી નાનકડી બેની ! વીરપસલી:

મારી લાડકડી બેની ! વીરપસલી.

વનવનમાં બાલવસંત વહે,

વીરવીરમાં એવી બેન રહે;

ઐ વીણી—ઝંપી આ કસમકળી:

લે લાડકડી બેની ! વીરપસલી.

રજુરજુમાં રસવરણ વરસે,

વીરવીરમાં એવી બેન ઢસે;

આ બાઇ મરીબની...બાવબળી:

લે લાડકડી બેની ! વીરપસલી.

અમર હો

અમર હો, અમર હો.

દેવી બ્રહ્માં અમર હો.

રસનાં બેળાં અમર હો:

અમર હો, અમર હો.

મનબર સ્મરણાં અમર હો;

અંતર સોષાં અમર હો:

અમર હો, અમર હો.

હેતમાં ન્હાવાં અમર હો:

હૃદયે રાં ઉડવાં અમર હો:

અમર હો, અમર હો.

રસની તૃપ્તા અમર હો.

ઉરની આશા અમર હો.

વ સંત પ્રાણુ

વ ન વ ન ઉભાંતી લીલો વાડીઓ રે,
વાડીઓ વાડીઓ કુલડાવેલની ઝૂલ
રસિયો કાલે વસંતપ્રાણુ કુલડે ભર્યો રે.

કુલ કુલ માંડી છે નાની ક્યારીઓ રે,
ક્યારીઓ ક્યારીઓ અમૃતરેલ મંજુલ
રસિયો આળે વસંતપ્રાણુ કમચે ઝર્યો રે.

કણુ કણુ વીણી મધુઓ સંધર્યા રે,
મધની ધારે સુરોભન સાથિયા થાય
રસિયો આળે વસંતપ્રાણુ કેને ધરે રે

ઝઝઝઝ નેણે ઝુલે જલદીવડાં રે,
વાડીના વીરા માળીડા દૂર મા જનમ
રસિયો કાલે વસંતપ્રાણુ તુને વરે

કુલકું કરમાણું રે

પૃથ્વી પુનમતણી વેલડી,
એક વેલે વસંતલકુલકું
કુલકું કરમાણું રે.

ખેલે મગનભર ઘેલડી,
ઝીલી ઝીલી આનંદની કુલકું
કુલકું કરમાણું રે.

આવ્યો જાદુમર જોગીઓ,
એના મેલા હોમારણું મંત્ર:
કુલકું કરમાણું રે.

નકાની પાંખડીઓ ડોલીઓ,
સકુ ઉડ્યા સુખંધરસરંખ
કુલકું કરમાણું રે.

વ્યોમે ચડી દુઃખવાદળી,
ઉરે છુટીઆં વજ્રત્રિશુલકું
કુલકું કરમાણું રે.

અવનિ અમાસતણી વેલડી,
એક ખોયું વસંતલકુલકું
કુલકું કરમાણું રે.

ફાલ્ગુન કુમાર

ક્યાં ગયો એ ફાલ્ગુન કુમાર ?
પૂર્ણ પુરુષ અવતારઃ ક્યાં૦

દેવકીનેા દેવબાળ,
ગોપગોપીનેા ગોપાળ;
કંસરાધનેા કૂર કાળઃ
ગીતાનેા માનારઃ ક્યાં૦

બંસરી બળવનાર,
ગોવરધનને ધારનાર;
સૈયે ચનન નાચનારઃ
અવનિનેા ઉદારઃ ક્યાં૦

પૂર્ણ પુરુષ અવતાર
ક્યાં ગયો એ ફાલ્ગુન કુમાર ?

મોહન મૂર્તિ

વન માળી, ઘુજ વાડીની વાટે
દેવાની વાસ પહરાય છે રે;
તારી મૂર્તિ મધુરી રચાય છે.

હરિ, ઘુજ દારે અતિથિ થાતાં
આશાના સુર સંભળાય છે રે;
તારી મૂર્તિ મધુરી રચાય છે.

નિશુવન, તારે રસમન્દિરિયે
તનમન અમારાં પરાય છે રે;
તારી મૂર્તિ મધુરી રચાય છે.

મોહન, મુખડું જોતાં જરાકે
ચક્ષુનાં તેજ હભરાય છે રે;
તારી મૂર્તિ મધુરી રચાય છે.

મુજ જીવનના પ્રાણે પત્રેપત્ર
તારો જ શબ્દ મવાય છે રે;
તારી મૂર્તિ મધુરી રચાય છે.

બાર પધારો રાજ

બાર પધારો રાજ
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.
પ્રાણ પધારે આજ
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.

પ્રુછયો પવન, વળી સરજ પ્રુછયો;
પ્રુછયો પરુનો સમાજ:
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.

વનવન લખીઓ ને રજ રખાખીઓ;
લખીઓ સાગરને પાજ:
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.

બાળવદન જોયો, જોગીનાયન જોયો;
જોયો અંતરને અવાજ:
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.

બાર પધારો રાજ
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.
વિશ્વ પધારે આજ
પ્રભુ, મારે બાર પધારો.

પૂર્વની પૂજા

પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ,
ફુનીઆનો દિન મણિ પ્રાણ્ય ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

સરિતાને પુર ધરં દીવડો રે લોલ,
કુલડે વધાવું મારં જ્ઞાણ્ય ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

વિનતિ વદું ને પાપ ભાગતી રે લોલ,
માગું હું મંગલ ઉત્તમ ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

જાંખી તે જ્યોત દર જગતી રે લોલ,
જામે છે નયણાંની આશ ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

જીખરા અંધાર માઠ વીનશે રે લોલ,
વળશે અભંગ મારં જ્ઞાણ્ય ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

જગનો આનંદ ફરી ફારશે રે લોલ,
તપશે હો દિન મણિ પ્રાણ્ય ન્ને:
પૂજું પ્રકાશ મારા પૂર્વનો રે લોલ.

વર્ષાનો રાસ

વર્ષા તો સાત સાત બહેનડી રે લોલ;
સાતે તે બહેનીઓ અપાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન વાદળી રે લોલ;
વાદળીએ જમત જલધાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન વીજળી રે લોલ;
વીજળીએ પ્રાણુ તેજ તાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન ચાંદની રે લોલ;
ચાંદનીએ ચંદ્ર કિરણ દાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન વેલડી રે લોલ;
વેલડીએ ધૂલ મધુ ભાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન ઢેલડી રે લોલ;
ઢેલડીએ પ્રેમ વત વિકાર ને: વર્ષાં

વર્ષાની એક બહેન રુકિમણી રે લોલ;
રુકિમણી તે રૂપનો અપાર ને: વર્ષાં

શૈ શ વ નો રા સ

ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં બોલે કાવલીઓ;
ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં ડાલે ડાલરીઓ;

બોલે કાવલીઓ
ને ડાલે ડાલરીઓ;
ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં બોલે કાવલીઓ.

સૃષ્ટિએ સુ ગંધ રંગ
ટોળે ડાલરીઓ;
જનનો જનદુર્મ કંઠ
રોળે કાવલીઓ;
ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં બોલે કાવલીઓ.

બાગે ડાલરીઓ
ને દેગે કાવલીઓ,
ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં બોલે કાવલીઓ;
ધે રી ધે રી ચાંદનીમાં ડાલે ડાલરીઓ.

મારાં ફુલ

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

રીસાઈ ગયાં - મન સૂતાં થયાં,

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

કાલે ન બોલીઆં ને આજે ન બોલનાં,

મીઠા નયન સહ મુંઝાં થયાં.

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

સૂરજ મુખી નાં આજ ઉઘટે ન અંતરે,

મેઘરા ને મુખ દાસ લેવાઈ ગયાં:

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

ખીલ્યા ગુલાબ કેરી ખરતી પાંખડીઓ,

ફેશુનાં લાલ તેજ કરમાઈ ગયાં:

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

લાટે રમાઈ બાળ! મીટ બંદા મીઠડી.

નિદરને ઘેન કેમ પ્રગપાઈ ગયાં?

ફુલ મારાં રીસાઈ ગયાં.

મોઝરાની માળ

મોઝરાની માળ, મારી મોઝરાની માળ;
નાની રસાળ, મારી મોઝરાની માળ.

બહેને વીણેલ કળી
બાએ ગુંથેલ વળી

કંઠે ભટકે ત મારી મોઝરાની માળ.

આમ કરે તેમ કરે
ચકર ચકર પુદ્ડી લે

ઘટી ઘટી શું મારી મોઝરાની માળ;
દેવતણે ચરણ મારી મોઝરાની માળ.

હાળ અને સાલ

[જીતોનાં એકન રૂપથી તો છે અને કેટલાંકના હાળ પણ અછપ્પિતા છે. વળી કુદરતથી જ સંજીવનસંકારી એવી કેળવાયેલી કન્યાઓ હવે દરેક જીતને તેના લાવને અનુકૂળ હાળ બેસાડે છે તેથી નવાં લખાએલ કેટલાંક જીતોના હાળની ઉમ્મુષ ન લેવી જ લાગશે.]

'અમર હો [૧૯૧૫] ' સોનબાપના ગીત 'ને
આમેત્રણ [૧૯૧૯] શેના લીધા મારા રયામ,
અબોલકા શેના લીધા રે...ને મળતો
હર માંડે ઉબરાણું રે [૧૯૧૫] એક માંડે નંદવાણું રે
કોઈ ઝીલગો [૧૨, ૮, ૧૯]
આં રે ગયો ? [૧૯૨૨] ક્યા માગ્યું મેં ક્યા માગ્યું
એસી કુંડાસી છંદગીમેં ક્યા માગ્યું ?
હૃદયનકુમાર [૨, ૮, ૨૩]
અરબો [૩૦, ૧, ૧૬] રંગે રમે આનંદે રમે
આજ મારાં દુર્ગા રંગે રમે.
ધેર આવજો રે [૧૨, ૫, ૨૧] મને જૂલા ગયો છે મારો છંદગો રે
અંદોલોકનાં બાલ [૧૯૨૫]
ડોલરિયો [૧૯૧૯] ' આમેત્રણ 'ના જેવો
દીગીબાપ [૧૯૨૯] અમે કાળા ને કામજાગાળા કે કરીએ કા કા ક
દસન [૧૯૧૮]
નદિ જૂલું [૧૯૧૫]
પતંજિયાનું ગીત [૧૯૨૬] મેં તો કુંકમે લીધું માંડે આંગાણું રે વોલ

પૂર્વની પૂજા [૧૯૨૫] પ્રકટયા શ્રીકૃષ્ણ મનભાવતા રે લોલ
કુલકું કરમાણું રે [૧૯૨૨] જર્જરી જમની કુમે રે...નો કુંકો લય
કુલબાળાનો રાસ [૧૯૨૫]

ફેરે છે મ્હેર [૧૯૧૫] બોલે છે મોર

બાર પધારો રાજ [૧૯૨૪] આનંદ આનંદ આનંદ આજે

ખેનખા [૧૯૨૫] 'અમર હો 'ના જેવો

ખેનીના બાલ [૨૩, ૧, ૧૭] કાનની પછેડી કુલમાં બાત;
કાનજી ઓડતા દિ' ને રાત:

અમરો [૧૯૨૦] 'પૂર્વની પૂજા'ના જેવો

બાઈખેન [૧૯૨૪] સોનલા ગેડી ને રૂપલા દુલિયો રે

બાવનાકુમારી [૨૬, ૬, ૨૩]

અમર રૂઢો [૧૯૨૦] 'સોનબાહના મીત'નો

માતા [૧૯૧૫] સામા ઓરડિયામાં નાગજી પોદયા

નાગજી નાનેરૂં બાળ, મારા બ્હાલા.

મારો વાડી [૧૯૧૫] કારતક મહીને કૃષ્ણ કૃપાળા

બ્હાલા અંસીવાળા, રાજ રૂપાળા રે વજમાં આવોને.

મારું ફુલ [૨, ૪, ૨૮]

મારડી [૧૯૧૫] છેટો છેટો રે' નંદના છોકરા રે

મોઝરાની માળ [૧૯૨૮] 'કેરી સી દંડીએ આવલ પકાયા'

એ મુસલમાન સ્ત્રીગીત...નો

મોરલો નાચું છે [૧૯૧૫] 'દીગાંબાઈ'ને મળતો

મોહનમૂર્તિ [૧૯૨૩] જય છે જય છે જય છે રે

આ વખત બપુયાનો વહી જય છે.

મોગીબાળાનો રાસ [૧૯૧૯] આલમાં ઝીણી ઝણી વીજળી રે
ઝીણા ઝરમર પરમે મેલ
ગુલાબી, કેમ કરી જાશો આકરે રે ?

રસબુંદડી [૩૧, ૧૨, ૧૯૨૨]

રસબાળા [૧૯૧૫] શેરી વળાવી સજ કરે, ઘેર આવોને;
આંગણિયે વેડે પ્રત, દરિ ઘેર આવોને.

રસરાજ [૧૯૧૫] જોકળ આવળે રે મદારાજ

સીસામણી [૩૧, ૮, ૧૯]

શ્યો [૧૪, ૮, ૨૩]

શ્યો શ્યો પાનળીડાં [૧૦, ૯, ૨૩]

વર્ષાનો રાસ [૨૦, ૭, ૨૬] ખમ્મા, વીરાને જાજ વારણે રે લોલ
વસંતપ્રાણ [૧૭, ૮, ૨૩] શેરનો સૂએ પ્યારે આવશે રે...ને મળતો
વિદાય [૧૯૧૯]

વિમાન [૧૯૧૫] 'પતંગિયાના ગીત' જેવો

વીરપસલી [૨૦, ૩, ૨૩] વનરાવન મોરલી પાગે છે;
એનો શબ્દ મગનમાં ગાજે છે.

વીરાનું બાળ [૧૯૧૯] 'મોગરાની માળ' જેવો

વીરો વધાવો [૧૯૧૫] આજનો દલાવો લીજીએ રે
કાલ કાણે દીઠી છે ?

વેણી વિખરાણી [૧૯૧૫] મેઘાડંબર ગાજે

શું રે હશે ? [૧૯૨૦] 'ક્યાં રે ગયો'ના જેવો

ઘોશવનો રાસ [૧૯૨૬]

સૌભાગ્ય ભાગ્યાં [૧૯૧૫] ફુંજલડી મંદેશો અમારો

જમ પાલમને કહેજે જી રે...ને મળતો

દાલરડું [૧૯૧૫] 'સોનબાણના ગીત'નો

દોડલી [૨૮, ૧, ૧૭] પ્રેરનો મોરતો દો રાજ...નો